Ірина Матюшина: «Маріуполь – це наш будинок і піклуватися про нього – наша з вами відповідальність!»

https://mrpl.city/blogs/view/irina-matyushina-mariupoltse-nash-budinok-i-pikluvatisya-pro-nogonasha-z-vami-vidpovidalnist

23 грудня 2019, понеділок
Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**
Автор: **MRPL.CITY**

*Діяльність нашої наступної героїні є неймовірно потрібною і важливою. Складно уявити, як склалася б доля багатьох жінок та їхніх дітей, які не зустріли б самовіддану і щиру **Ірину Матюшину...** Це дивовижна жінка, яка має велике серце, живий розум і добру душу. Вона по-справжньому глибока особистість, яка обрала справою свого життя – надання допомоги і підтримки іншим.*

Ірина не є корінною маріупольчанкою, оскільки народилася і виросла в Донецьку. Її батько був шахтарем, а мама працювала в соціальній галузі. Маріуполь став її другою домівкою в 1998 році, коли вона 20-річною дівчиною приїхала одним вересневим днем на електричці, маючи квиток тільки в один кінець, тому що знала що залишиться в цьому місті надовго. Проте тоді вона, звичайно, не знала наскільки довго... Закінчивши навчання у виші з червоним дипломом (до, речі, має два червоних дипломи) і, отримавши спеціальність економіста, дівчина хотіла знайти справу, яка приносила б внутрішнє задоволення і стала, так би мовити, «справою життя».

З 2011 року Ірина розпочала реалізацію проєкту **«Маленька мама»** при Маріупольському Благодійному Фонді «Пілігрим». Він спрямований на допомогу жінкам з дітьми, які опинилися в критичній ситуації. Іра разом з чоловіком займаються реабілітацією людей з різними проблемами (з 1999 року. Проте у 2011 році сталася подія, яка дуже вплинула на подальшу діяльність Ірини. Саме того року до них прийшла жінка з дитиною, яка жила останні пів року в Іллічівському (сьогодні – Кальміуський) районі в покинутій машині на кладовищі. Дитина була настільки занедбаною, що спочатку було складно зрозуміти, що це дівчинка. Жінка потребувала в наданні високоспеціалізованої медичної допомоги. Коли Ірина відвела її до лікарні, лікар дав зрозуміти, що жінці залишилося жити 3 місяці максимум, тому дівчинці слід шукати родину. Для Ірини ці події та переживання за долю жінки і її доньки стали переломним моментом. *Вона пообіцяла собі, цій жінці та Богу, що не покине її доньку та буде допомагати жінкам, які опинилися в подібних складних життєвих обставинах з дітьми на руках...* Доля цієї жінки вплинула на все подальше життя Ірини. Вона удочерила дівчинку у листопаді 2011 році (жила вона в них з липня), а мами її не стало у вересні. З того часу наша героїня займається допомогою іншим жінкам і кожного дня виконує дану собі обіцянку. На сьогодні завдяки проєкту вдалося допомогти понад 290 жін-

кам, приблизно 320 дітям і 130 переселенцям. 9 дітей допомогли повернути мамам з інтернатно-дитбудинкової системи. З пологового будинку вдалося забрати 5 малюків разом з мамами. Наразі на утриманні проєкту перебувають 10 жінок і 16 дітей у віці від 1,5 року до 15 років. Ця важлива і потрібна ініціатива допомагає жінкам зберегти біологічну сім'ю, отримати допомогу в скрутних життєвих обставинах, запобігти соціальному сирітству та бродяжництву.

Гарні зміни в житті дорослих і дітей, якими опікується Ірина, – найкращі мотиватори для неї. Часто випускники проєкту «Маленька мама» надсилають їй фото зі своїми вже підрослими дітками... Тоді вона згадує, як одного разу забирала цю жінку з пологового будинку і переконувала не відмовлятися від малюка. Або, як забирала іншу жінку, промоклу разом з двомісячною дитиною, тому що вона блукала по вулиці в надії знайти притулок... Таких історій в Ірини безліч. Вона намагається підтримувати з усіма зв'язок і цікавиться як складається доля в подальшому. Оскільки межі «Маленької мами» охоплюють вже не тільки Донецьку об-

ласть, дехто з учасників приїжджає здалеку, щоб ще раз висловити свою подяку за своєчасний порятунок і трохи відпочити на морі.

Ірина пишається своєю командою, оскільки це дійсно люди, які є справжніми альтруїстами. На їхнє надійне плече завжди можна покластися. Вони вже не тільки команда, а й справжні друзі, частина великої і дружньої сім'ї. В команді є, як чоловіки так і жінки. І у кожного своя унікальна історія, пов'язана зі знайомством.

У майбутньому наша героїня планує вийти на новий рівень у розвитку проєкту, в який входять реабілітаційний та адаптаційні центри. Думає про розвиток соціального підприємництва всередині існуючих центрів. Безумовно, що такий обсяг роботи неможливий без підтримки близьких і друзів. Головна людина, яка завжди поруч – це чоловік Ірини. Для неї він найкращий радник і надійна опора. Також у Іри багато друзів, як в Україні так і за її межами, вони завжди готові допомогти і підтримати. З багатьма підтримує теплі відносини вже десятки років.

За роки життя в Маріуполі жінка полюбила місто і вже давно вважає його рідним домом. Саме тут вона створила велику і щасливу сім'ю. Разом з коханим виховує трьох чарівних доньок, які, безумовно, пишаються своєю мамою і підтримують її діяльність.

Іра безмежно любить море, саме воно дає їй заспокоєння, надихає і прибирає внутрішню втому. Вона з чоловіком часто гуляють вздовж моря іноді влаштовують там невеликі сніданки. Також дуже полюбляють гулять в Міському парку.

Улюблена книга: «для мене найулюбленішою книгою залишається Біблія. За 25 років вона мені кожен раз відкривається поновому і її актуальність невичерпна, постійно знаходжу з неї нові відповіді для себе. З останніх прочитаних вразив і не залишив байдужою *роман американської письменниці Енн Тайлер „Удочерити Америку“*».

Улюблений фільм: *«Собаче серце» (1988 рік).*

Хобі:

> *«У нашій родині мій чоловік є великим колекціонером. У нас величезна колекція годинників (настінні, камінні, наручні, кишенькові, механічні, жіночі, чоловічі, дитячі). Влітку я люблю займатися своєю клумбою з квітами. Ще у нас є улюблені вихованці – дві собаки: німецька вівчарка і аляскинський маламут.»*

Порада маріупольцям:

«Маріупольцям дуже хочеться побажати бути активними, ніхто крім нас не зробить наше місто кращим, чистішим, добрішим і затишнішим. Маріуполь – це наш будинок і піклуватися про його облаштування – наша з вами відповідальність!»

Скріншот - Оригінал

/mrpl.city/blogs/view/irina-matyushina-mariupoltse-nash-budinok-i-pikluvatisya-pro-nogonasha-z-vami-vic

mrpl•city

ВСІ НОВИНИ МАРІУПОЛЬ ДОНБАС

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Ірина Матюшина: «Маріуполь – це наш будинок і піклуватися про нього – наша з вами відповідальність!»

23 грудня 2019 в 09:07

*Діяльність нашої наступної героїні є неймовірно потрібною і важливою. Складно уявити, як склалася б доля багатьох жінок та їхніх дітей, які не зустріли б самовіддану і щиру **Ірину Матюшину...** Це дивовижна жінка, яка має велике серце, живий розум і добру душу. Вона по-справжньому глибока особистість, яка обрала справою свого життя – надання допомоги і підтримки іншим.*

Ірина не є корінною маріупольчанкою, оскільки народилася і виросла в Донецьку. Її батько був шахтарем, а мама працювала в соціальній галузі. Маріуполь став її другою домівкою в 1998 році, коли вона 20-річною дівчиною

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-matyushina-mariupoltse-nash-budinok-i-pikluvatisya-pro-nogonasha-z-vami-vidpovi

tarted

Ірина не є корінною маріупольчанкою, оскільки народилася і виросла в Донецьку. Її батько був шахтарем, а мама працювала в соціальній галузі. Маріуполь став її другою домівкою в 1998 році, коли вона 20-річною дівчиною приїхала одним вересневим днем на електричці, маючи квиток тільки в один кінець, тому що знала що залишиться в цьому місті надовго. Проте тоді вона, звичайно, не знала наскільки довго... Закінчивши навчання у виші з червоним дипломом (до, речі, має два червоних дипломи) і, отримавши спеціальність економіста, дівчина хотіла знайти справу, яка приносила б внутрішнє задоволення і стала, так би мовити, «справою життя».

З 2011 року Ірина розпочала реалізацію проєкту **«Маленька мама»** при Маріупольському Благодійному Фонді «Пілігрим». Він спрямований на допомогу жінкам з дітьми, які опинилися в критичній ситуації. Іра разом з чоловіком займаються реабілітацією людей з різними проблемами (з 1999 року. Проте у 2011 році сталася подія, яка дуже вплинула на подальшу діяльність Ірини. Саме того року до них прийшла жінка з дитиною, яка жила останні пів року в Іллічівському (сьогодні – Кальміуський) районі в покинутій машині на кладовищі. Дитина була настільки занедбаною, що спочатку було складно зрозуміти, що це дівчинка. Жінка потребувала в наданні високоспеціалізованої медичної допомоги. Коли Ірина відвела її до лікарні, лікар дав зрозуміти, що жінці залишилося жити 3 місяці максимум, тому дівчинці слід шукати родину. Для Ірини ці події та переживання за долю жінки і її доньки стали переломним моментом. *Вона пообіцяла собі, цій жінці та Богу, що не покине її доньку та буде допомагати жінкам, які опинилися в подібних складних життєвих обставинах з дітьми на руках...* Доля цієї жінки вплинула на все подальше життя Ірини. Вона удочерила дівчинку у листопаді 2011 році (жила вона в них з липня), а мами її не стало у вересні. З того часу наша героїня займається допомогою іншим жінкам і кожного дня виконує дану собі обіцянку. На сьогодні завдяки проєкту вдалося допомогти понад 290 жінкам, приблизно 320 дітям і 130 переселенцям. 9 дітей допомогли повернути мамам з інтернатно-дитбудинкової системи. З пологового будинку вдалося забрати 5 малюків разом з мамами. Наразі на утриманні проєкту перебувають 10 жінок і 16 дітей у віці від 1,5 року до 15 років. Ця важлива і потрібна ініціатива допомагає жінкам зберегти біологічну сім'ю, отримати допомогу в скрутних життєвих обставинах, запобігти соціальному сирітству та бродяжництву.

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-matyushina-mariupoltse-nash-budinok-i-pikluvatisya-pro-nogonasha-z-vami-vidpovid

ırted

Гарні зміни в житті дорослих і дітей, якими опікується Ірина, – найкращі мотиватори для неї. Часто випускники проєкту «Маленька мама» надсилають їй фото зі своїми вже підрослими дітками... Тоді вона згадує, як одного разу забирала цю жінку з пологового будинку і переконувала не відмовлятися від малюка. Або, як забирала іншу жінку, промоклу разом з двомісячною дитиною, тому що вона блукала по вулиці в надії знайти притулок... Таких історій в Ірини безліч. Вона намагається підтримувати з усіма зв'язок і цікавиться як складається доля в подальшому. Оскільки межі «Маленької мами» охоплюють вже не тільки Донецьку область, дехто з учасників приїжджає здалеку, щоб ще раз висловити свою подяку за своєчасний порятунок і трохи відпочити на морі.

Ірина пишається своєю командою, оскільки це дійсно люди, які є справжніми альтруїстами. На їхнє надійне плече завжди можна покластися. Вони вже не тільки команда, а й справжні друзі, частина великої і дружньої сім'ї. В команді є, як чоловіки так і жінки. І у кожного своя унікальна історія, пов'язана зі знайомством.

У майбутньому наша героїня планує вийти на новий рівень у розвитку проєкту, в який входять реабілітаційний та адаптаційні центри. Думає про розвиток соціального підприємництва всередині існуючих центрів. Безумовно, що такий обсяг роботи неможливий без підтримки близьких і друзів. Головна людина, яка завжди поруч – це чоловік

(3)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-matyushina-mariupoltse-nash-budinok-i-pikluvatisya-pro-nogonasha-z-vami-vidpovid

arted

завжди можна покластися. Вони вже не тільки команда, а й справжні друзі, частина великої і дружньої сім'ї. В команді є, як чоловіки так і жінки. І у кожного своя унікальна історія, пов'язана зі знайомством.

У майбутньому наша героїня планує вийти на новий рівень у розвитку проєкту, в який входять реабілітаційний та адаптаційні центри. Думає про розвиток соціального підприємництва всередині існуючих центрів. Безумовно, що такий обсяг роботи неможливий без підтримки близьких і друзів. Головна людина, яка завжди поруч – це чоловік Ірини. Для неї він найкращий радник і надійна опора. Також у Іри багато друзів, як в Україні так і за її межами, вони завжди готові допомогти і підтримати. З багатьма підтримує теплі відносини вже десятки років.

За роки життя в Маріуполі жінка полюбила місто і вже давно вважає його рідним домом. Саме тут вона створила велику і щасливу сім'ю. Разом з коханим виховує трьох чарівних доньок, які, безумовно, пишаються своєю мамою і підтримують її діяльність.

Іра безмежно любить море, саме воно дає їй заспокоєння, надихає і прибирає внутрішню втому. Вона з чоловіком часто гуляють вздовж моря іноді влаштовують там невеликі сніданки. Також дуже полюбляють гулять в Міському парку.

(4)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-matyushina-mariupoltse-nash-budinok-i-pikluvatisya-pro-nogonasha-z-vami-vidpovi

tarted

Іра безмежно любить море, саме воно дає їй заспокоєння, надихає і прибирає внутрішню втому. Вона з чоловіком часто гуляють вздовж моря іноді влаштовують там невеликі сніданки. Також дуже полюбляють гулять в Міському парку.

Улюблена книга: «для мене найулюбленішою книгою залишається «Біблія». За 25 років вона мені кожен раз відкривається по-новому і її актуальність невичерпна, постійно знаходжу з неї нові відповіді для себе. З останніх прочитаних вразив і не залишив байдужою *роман американської письменниці Енн Тайлер «Удочерити Америку».*

Улюблений фільм: *«Собаче серце» (1988 рік).*

Хобі: «*У нашій родині мій чоловік є великим колекціонером. У нас величезна колекція годинників (настінні, камінні, наручні, кишенькові, механічні, жіночі, чоловічі, дитячі). Влітку я люблю займатися своєю клумбою з квітами. Ще у нас є улюблені вихованці – дві собаки: німецька вівчарка і аляскинський маламут.*

Порада маріупольцям: *«Маріупольцям дуже хочеться побажати бути активними, ніхто крім нас не зробить наше місто кращим, чистішим, добрішим і затишнішим. Маріуполь – це наш будинок і піклуватися про його облаштування – наша з вами відповідальність!»*

(5)